

El 1986, la superfície cremada va experimentar una espectacular disminució.

nació entre les diverses entitats amb mitjans i responsabilitats en l'extinció i la prevenció del foc durant anys ha estat monumental. Fonamentalment, mancava una política valenciana que permetés elaborar i dur a la pràctica un programa propi per resoldre a curt i llarg terme el problema.

Des que les transferències de l'Icona i el Ministeri d'Agricultura començaren a passar a la Generalitat valenciana i mentre s'anava bastint l'estructura de l'administració agrària autònoma, la Conselleria d'Agricultura inicià una forta activitat d'estudis i treballs per elaborar la política forestal autòctona adient,

fent convenis amb la Universitat i fent intervenir nombrosos científics i tècnics de medi ambient, enginyers de monts, etc., els quals prepararen un ampli programa concretat en el *Llibre Blanc sobre els Incendis Forestals*, on es definia una política específica per a les muntanyes valencianes i les actuacions necessàries a aplicar a curt i llarg terme.

Les primeres mesures adoptades han tingut uns resultats ben encoratjadors; l'any passat hi hagué una espectacular disminució de la superfície cremada (de 26.262 h cremades, el 1985, a 4.117 h, el 1986), la qual cosa creà bastant sorpresa fora del país i suscità l'interès per conèixer i adoptar les actuacions que

ELS INCENDIS FORESTALS, A UN PAS

De nou, la por

La preocupació pels incendis de muntanya al País Valencià no és de cap de les maneres gratuïta. Les xifres que indiquen la quantitat de massa forestal desapareguda en els darrers anys fan esfereir. No menys angoixa fa veure com es van acomplint les prevencions de la Conferència de Nairobi (1977) sobre la desertització del país. Com a exemple, la gravíssima erosió que provoca grans riuedes de fang, la sedimentació accelerada de les preses, la salinització i la descàrrega dels aqüífers, etc., conseqüència directa de la desaparició de la vegetació de muntanya.

Les causes que han propiciat aquesta situació són bastant diverses: les pròpies característiques del bosc mediterrani, el despoblament de les comarques de l'interior, el desaprofitament de llenya i matolls que abans eren utilitzats per llauradors i industrials, la gradual eliminació de la ramaderia extensiva, la invasió massiva d'excursionistes de cap de setmana, interessos especulatiu i la nefasta política del vell Icona, dirigida des de fora i que durant anys s'ha dedicat a gestionar els monts d'esquena als interessos de llauradors, ramaders, caçadors, ajuntaments, etc., aconseguint irritar tothom i creant una imatge negativa sobre la gestió pública forestal, imatge que costarà anys de trencar. D'altra banda, la descoordi-

Els convenis entre la Conselleria d'Agricultura i la Universitat, fent intervenir nombrosos científics i tècnics, comencen a donar resultats. Tanmateix, la lluita contra els incendis ha de ser un treball continu.

Lluís Iborra

s'havien fet ací i que havien portat a tan bons resultats. Aquest interès fou més evident al Principat, que perdé l'any passat el 31 per cent de la superfície arbrada i féu que el conseller d'Agricultura, Miró i Ardevol, es desplaçàs a València per entrevistar-se personalment amb Lluís Font de Mora. També el Ministeri d'Agricultura adoptà diverses mesures per a l'any actual de les que s'havien mostrat més eficaces al País Valencià.

En concret, ací s'ha definit primerament una posició política sobre la muntanya valenciana basada en el principi que no pot ni ha de ser plantejada per la «producció», sinó pels «beneficis indirectes». I que s'ha de tenir en compte que cal mesures urgents, considerant la gravetat del moment, però que la lluita contra l'incendi i la desfeta del patrimoni forestal valencià, més que un treball a llarg terme, ha de ser una tasca contínua. Que, donades les característiques del país, ací ens hem d'acostumar a la lluita quasi quotidiana per salvar i regenerar el nostre medi ambient. De la mateixa manera que els holandesos tenen present que sempre han de lluitar contra l'aigua. Per tant, es valora molt atendre el problema educacional de la societat perquè estime i respecte l'entorn natural, les muntanyes i els boscos, cosa que serà lenta de resoldre.

Una experiència interessant ha estat la constitució de Taules de Concertació Locals, on es tracta d'integrar en la gestió forestal els ajuntaments, els sindicats, les cooperatives i altres associacions agro-pecuàries, com també ecologistes, caçadors, grups culturals, etc.

La introducció dels helicòpters ha estat, també, clau. Aquests van proveïts de càmeres de raigs infrarojos i efectuen des de gran altura treballs de vigilància; estan enllaçats per ràdio amb les colles de personal d'extinció, les quals pot transportar ràpidament al focus inicial quan aquest no ha pres encara una gran volada i és fàcil d'apagar. També s'utilitzen per avituallar les colles, llançar aigua sobre el foc, traslladar ferits, etc. I per arribar aviat al foc s'obrin camins forestals amb franges laterals de seguretat que permeten l'arribada prop del foc de vehicles pesants (cisternes, jeeps).

La implantació de zones de discontinuïtat amb cultius marginals (garrofers, oliveres, ametlers, arbres, tarongers, etc.) entre les masses forestals té la funció de crear separacions de seguretat, a més d'augmentar la utilitat econòmica de la muntanya i crear llocs de treball. Així mateix, es pretén estimular la ramaderia extensiva perquè pasture dins del bosc, cosa que limita el creixement dels matolls, principals responsables de la propagació del foc. La poda i la neteja del bosc i la recollida de la llenya, són un objectiu prioritari, per l'alta combustibilitat, però, al mateix temps, s'està començant a aprofitar aquesta biomassa vegetal com a energètic natural, després d'astellar-la i preparar-la perquè la indústria la utilitze en lloc del fuel-oil. Ja s'ha creat una empresa mixta, Vaersa, que treballa en aquest àmbit.

Respecte a la repoblació i la restauració, l'administració valenciana parteix de bases científiques, descartant la repoblació de tipus especulatiu amb espècies rendibles, de molta producció

fustera i precoç creixement. Per contra, s'estan efectuant unes repoblacions d'acord amb el sòl i les exigències de cada espècie. La mutació patida en el transcurs del temps pel sòl forestal pot fer en alguns casos inviable o molt difícil la utilització d'espais que abans eren ocupats per espècies nobles, com les alzines o els roures. En el cas de la regeneració dels alzinars, com és objectiu del programa, no es pot repoblar de manera extensiva i la seua introducció ha d'anar precedida de les altres espècies del graó anterior de la sèrie ecològica, com els pins, que serveixen per formar el sòl i donar ombra a les joves plantes de l'alzina.

De tona manera, la tendència actual de la política de reforestació al País Valencià consisteix a reduir al mínim les repoblacions generalitzades i indiscriminades, presentant atenció a la repoblació en petita escala i tractant d'ubicar en cada racó concret el tipus d'arbre més adient segons constatacions científiques del microclima, les característiques del sòl, etc. Hi ha la determinació administrativa d'estimular la «regeneració natural i espontània» de la massa arbòria, ajudant aquest procés i vigilant les noves plantes perquè puguen, novament i de forma natural, recolonitzar les muntanyes.

Tot plegat, aquest programa, amb els bons resultats de l'any passat, dona lloc a un cert optimisme en la lluita per recuperar el país en tots els aspectes. És, en definitiva, el resultat d'iniciar una política pròpia, feta al País Valencià, i que pot començar a bandejar els desgavells que ens ha ocasionat, fins ara, l'actuació amb programes fets lluny i a l'esquena de la nostra realitat.

CENTRE G. LEOPARDI

- Cursos intensius de llengua italiana comencen l'1 de juliol '87.
- Leopardi Italia viaggi: viatge cultural a Toscana del 7 al 17 d'agost, 41.850 ptes. (GAT. 1603).

Informació:

C/. Misser Mascó, 6-2a. - València.
Telèfon (96) 362 17 11

BAR-RESTAURANT

Canyes

cuina valenciana

... Menjar per encàrrec al tel. 323 54 15
(dimecres tanquem)

Carrera del Riu, 316 • 46012-PINEDO (l'Horta)